

Bavarci navaljivaju na Varšavu. — Zapadni dio Ivangoroda u našim rukama. — Uspjesi njemačke vojske u Kurlandiji.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

Beč, 4. augusta. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.
Između Vise i Buga opetralo se Rusi, koji su uzimali korak po korak ponovno običnim načinom na različitim mjestima. Sjeverno Dubjenke i Holma na Svinji i crti na Lenčeva-Novo Aleksandrija došlo je do oštih borova. Na mnogim je mjestima fronte potužno neprijatelj, da zadržati naše napredovanje, kratko proturascetaje ali u odgovor odlazi bude odhajan oko ponoći, nastavi uzimali prema sjeveru. Zapadni dio Ivangoroda, koji leži na lijevom brijegu Vise, u našim je rukama. Njemačke su čete, stojeće nasuprot osica Radonke na istočnom brijegu Vise opet napredovale. Između Sokska i Vladimira Volinskoga nprerisale su naše čete kozacki pokriovju. Jugozapadno od Vladimira Volinskoga opazaju se veliki požari. U istočnoj Galiciji nema ništa novoga.

Talijanski bojište.
U Goricko odbojno je opet noću na 3. augusta više pojedinih talijanskih navala na rubu visoravni, tako južno od Zdravščice a istočno od Polazca, gdje je neprijateljska pjesadina dva puta navaila na nož ali je bila ipak svaki put suzbijena uz teške gubitke. 3. augusta poslije podne kusaši su Talijani u kisi i magli nakon žestoke topničke pripreme ponovni nastaj na naše pozicije na Monte dei sei busi. I ova je navala suzbijena. U koruskom i tirolskom pograniciju došlo je u nekim odjescima do živahnog djelovanja topništva. Talijanska se pjesadina, poslana na Celonokovo povukla na zapadno obronak uzvisine, jer je vlastito topništvo pncalo na nju. Navala dvaju talijanskih kumpunija na pogranični most južno od Schuderbacha i jača talijanska navala na Sol di lana (Buchenstein) suzbijene su.

Zamjenik poglavice generalnog stožera, pl. Höfer, podmaršal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 4. augusta (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja:

Zapadno bojište.
Ništa novoga.

Istočno bojište.
Naše su čete jučer stigle, gonec neprijatelja, koji uzmiče, u područje Kupiška

(istočno Ponjeveca). Sjeverno Lomže postignu su Rusi u promaknute obrambene pozicije trdjavice. Pokrivaju je zapadne i istočne Pruske osvojile su još prelaze preko Nareva kod Ostrolenke, što bijahu zaštićeni poljskim utvrdama, nakon najžešćeg otpora. Zarobili smo više hiljada Rusa i zaplijenili 17 strojnih pušaka. I ovdje proganjamo neprijatelja. Pred Varšavom hačeni su Rusi iz pozicija kod Blonija u izvanzski utvrđenu liniju. Vojska Bavarskog princa Leopolda navaljuje na trdjavu.

Jugoistočno bojište.
Kod dijelova Woysrschov vojske, što su presli Vislu, nastavlja se navala. Austro-ugarske čete, ove vojske u posjedu su zapadnog dijela tvrđave Ivangoroda do Vise. Nasuprot sverzečkih vojska Mackensenovih kusa je neprijatelj i jučer, da ustavi potjeru. Kod Lenčeva, sjeveroistočno Holma i zapadno Buga ponovno je poražao. Od jutros nalazi se hačeni neprijatelj na uzamku noćpe u sjevernom pravcu između Buga i Vise. Istolako uzmiče neprijatelj na Bugu, kod Ušćilaka i južno.

Vrlova vojna uprava.

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 4. augusta. (D. u.) Glavni stan javlja:

Na kaukaskoj fronti nastavili smo sa uspjehom naša kretanja u smjeru prema Tokadu. Zaposjeli smo položaj Kirgisdigiz sjeverno Tokada, kao što godimo. Neprijateljske čete bijezale su u velikom neredu sjeverno Kildjedigizja. Na dardanejskoj fronti mjestimice izmjenjena vatra.

Bacanje bombi na Černovice.

Berlin, 4. augusta. „Lokalanzeiger“ javlja iz Černovice: Ruski letjelac preletio je danas u zoru grad, te je bacio tri bombe. Jedna je eksplodirala na krovu kuće te je prouzročila neznatnu štetu. Nitko nije bio ranjen. Druge su bombe pale u okolici grada.

Engleski transport vojništva uništen.

Berlin, 4. augusta. „Lokalanzeiger“ javlja: Engleski transportni brod „Arneuron“ bio je od njemačke podmornice torpediran. Najveći dio posade se je potopio.

Brest-Litovsk ispraznjen.

Bukarest, 4. augusta. Polag vijesti iz Petrograda, iz tvrdjave je Brest-Litovsk odstranjeno sve civilno stanovništvo, pošto je ista uzeta sada novim uporištem. Vijest o ispraznjenju ove tvrdjave proizvela

je u Petrogradu veliku senzaciju i potištenost, koja se povećala uslijed pada Lublina i Holma.

Talijani su bojazljivi.

Lugano, 4. augusta. U „Giornale d'Italia“ objavlja senator Mazioti — prijetilji Salandre — članak, u kojem se prvi put u talijanskoj štampi veli, da je za posljednjice takozvanog talijanskog područja u Austriji vrlo tesko uslijed smetanja stanovništva i da će ovo, ako četvorni sporazum potpunoma ne pobijedi, biti i kasnije nepovjerljivo. Mazioti se nada, da će sudionistvovanje Italije u ratu istu biti dobro nagraditi, te da se ista s time nije stavila u nikakvu pogibiju.

Ranjenici i zarobljenici u Italiji.

Lugano, 4. augusta. (D. u.) Ranjene se talijanske vojnike mora prenasati uspokozeg u južnu Italiju, dapače i u Siciliju, da se jih ukonča. Austro-ugarski su zarobljenici prevedeni iz Livorna u koncentracijski tabor na neki otok.

Italija ne će navijestiti rat Turskoj.

Zürich, 4. augusta. Neutralni novinari bili su u uredu stampe u Rimu upućeni, da Italija ne će navijestiti Turskoj rat.

Rusi službeno javljaju ispraznjenje tvrđava na Visli.

Haag, 4. augusta. Ruski poslanik izvjavio je u oznamu Rusa iz Poljske, da se isti dogodio uslijed pomankanja municije, te da će se Rusi povući na crtu Njemena i Buga.

Odgovor Sjedinjenih država monarhiji.

Genf, 4. augusta. „Herald“ javlja iz New-Yorka: Sjedinjene države odgovorile su na notu austro-ugarske prvih dana južne sedmice. Nota je pripravna u tajništvo, te ju ima predsjednik još samo potpisati.

Njemački zrakoplovi bombardiraju Varšavu.

London, 4. augusta (D. u.) „Times“ saznaje iz Varšave, da je 31. julya bombardiralo 5 zrakoplova grad. Pet je osoba unaručeno i 14 ranjeno.

Belgijski parobrod potonuo.

London 4. augusta. (D. u.) Belgijski je parobrod Koophandel potonuo. Devet je inomaka posade spašeno.

Položaj na ratištima.

Pula, 5. augusta.

Pred Ivangorodom čete su generala Kövesa, posto su na juris zauzele veliki dio prednjih utvrda, prisilile neprijatelja na uzmak u pravu tvrdjavu crtu. Zapadni je dio tvrdjave pao danas u naše ruke. Nase tesko topništvo nalazi opet izvrstan cilj, te će početi raditi brzo i temeljito svoj posao i protiv tvrdja na istočnom brijegu Vise.

Čete generala Woysrscha prekoracile su sretno veliki sumski prostor između Vise i željezničke pruge, koja sjeverozapadno Ivangoroda vodi u Varšavu, te se približuju spomenutoj željezničkoj crti, koja leži u opsegu topova. Time ni Ivangorod bio svezan samo sa jednom željezničkom prugom sa unutarnjom Rusijom.

Na fronti su Varšava-Narev opet u toku veća poduzeća. Željeznica Varšava-Bjelostok i Varšava-Siedlece, bila je u više mjesta razrušena bombama iz zrakoplova. Otprema ruskoj materijala trpi vrlo mnogo: „Ispraznjenje Varšave moći će početi jedva danas radi ovi zapreka.“ Ljevo krilo nadvojvode Josipa Ferdinanda nastavilo je jučer proganjanje preko Novo-Aleksandrije-Konskavole, proti doljem Vprizu. Tu, čini se, da će neprijatelj kusaši osloniti se na južnu frontu Ivangoroda, da se opet opre. S ovog ledista su napredovanja važna, koja su također postigli drugi zborovi vojske Josipa Ferdinanda i čete vojske Mackensenove. Osvojenje Lenčeva i prelaza Vize olakotit će sudjelovanje i borbe između Vpriza i Buga. Vojska nadvojvode prodire na i preko gornjeg, dotičnog srednjeg Vpriza. Vojska Mackensenova počela je napredovati u smjeru Vlodave. Mnoge moćare ovog predela otešćavaju operacije, koje se već odigravaju skoro u strategičkom prostoru Brest-Litovska.

Na jugozapadnoj fronti traju borbe u južnom odsejku fronta visoravni Krassa sa penunjanom tvrdkonocima. Talijani, čini se, da žele postignuti rekord u krvavim gubicima, kojih inadu već preko 200.000.

Novinski glasovi prigodom ratnog zasjedanja Dume.

Lagano se spusta zavjesa nakon prvog čina uzasne i strasne drame ruskog carizma.

Najveća pogibija — nastavlja uređništvo velikog bečkog lista — iskorjenje njemačkih pukova iz njene domovinske školke i nasilno tvorenje i sastav —moskovskog palučke, čini se, da je to i da će prestat — bitisati. Svjetski sud će izreći pravu osudu. Slavni panslavski klin u osobi Nikolaja Nikolajeviča, koji je imao i morao da bude porinut ravno u srce njemačke kulture a time i Njemstva, taj se klin pred vratima Ivanova grada i Varšave smršava.

Pred novootvorenom Dumom izvjavio je carev ministar rata gestom lakim al istiniu teskim, da se ponavljaju dani iz godine 1812., kad je Aleksandar, car Rusa, nalazio napuštene Varšave pobjedonosnim četama Napoleona. Današnji uzmak nije jednak onome iz god. 1812. Tada postulau ruske vojske i njeni vodje neprijatelja unutar zemlje, tad imahu njihove vodje uza se zimu, snijeg i led, a otrag ograde

tek opazila, da u njezinu srcu ima više od prijateljstva, pa da se ne može oteći tomu čuvstvu. Mislaše do sada, da Riegorova strast pod njezinom moći stoji, i sad je stala dvojilji, imade li zbilja takove strasti u njeza.

„Zašto to?“ pitala se sama, „ta nijedna ljepotica mletacka ne može se polivaliti, da je osvaja ljepozga stranca.“

Znala je ona prije, zasto li je Riego zamisljen, turoman al sada, gdje mu je sklonija, zasto je se boji sada? Razlog tomu htjela je svakako saznati.

Za malo dana podje joj muž u Veronu i to na kratko vrijeme; Juliji odianu. Nije mogobiti, jer joj je prostija vrdja bila. Muž ji nije prjecio u ničem. Tvrdio je vjerovao, da se Julijino srce za ničem uzmiče ne može, van za umjetnoscu.

Suhoparan, aristokrat po žici prijašnjeg stoljeća puštau je ženi svojoj sve na svoju, te je polazio njezin salon ne da ju čuva, no da dio slave njezine odhije na sebe.

Ponosio se je svojom ljepotom, umnom ženom, ko što imenom i bogatvom svojim. Grofica je i sada primala obične pohode.

Pohodi ju i de Riego.

Bijase onog dana bijediji nego obično, a oči mu bile nekako mutne.

Govorio je grofici samo, kad je muža bila, čimilo se, da je veoma raztresen.

Smijesio se nekako na silu, glas mu je drhtio, al od svih gosti opazila je samo Julija Riegorovu zabunu, i oči i srce njezino otimalu se za njim.

„Moram ga s kakova razloga zaustaviti, ako se oprosti s drugimi.“ odluci Julija. Nu danas nije trebalo toga. Španjolac obično bit otiso s drugimi gosti, al danas ostade, kad se je već razlazio drugi svet. Nije on tim povrijedio obreda, ta bilo je prije podne.

Kad je s groficiom na samu ostao, podje k njoj.

„Milostiva gospo!“ reče, hineći hladni udvorni glas, „prostitute, da sam danas ostao toliko vremena. Nu danas mi je potajno poći iz Mletaka, pa nisam htio pokazati svijetu, da sam došao dijeliti se s Vami.“

Grofica za časak poblijedila. Nu ni vadanjem ni licem nije pokazivala, da ju ova vijest osobito diru.

„Sta to grofe!“ odvratila hladnim, dostojnim glasom, „Vi polazite na put?“

„Da, milostiva gospodjo!“

Medjutno upirase Španjolac sanjarske svoje oči u groficiu.

„Dakle u Veneciji nema ništa.“ prihvatila Julija drhćućim glasom, „sto bi Vas obustaviti smjelo? Sto ja znam, sav mletacki svijet voli osobito grofu de Riego, i sve su kusali ljudi da ga privežu stalno nasemu društvu!“

„Ja svu tu čast veoma cijenim, milostiva grofico! Ne vjerujte, da sam čovjek neharan, i da ću zabaviti i najmanje od tolikih prijateljstva, kojim Vasi zemljaci odlikovase mene — strana čovjeka. Pa upravo jer mi se ta čast čini odviše velika, idem potajno iz Mletka, da se ne moram dijeliti sa svimi, koji me vole.“

„A zar tako gospodine grofe!“ odvratila lužno se smijeseci grofica, „Vi me niste htjeli osobito počastiti svojim oporostajem, i čini mi se, da Vam ne će palača Amalfieva ostati tako mlita u pameti kao što one sretno kuće, što Vam primise u gostoljublju svoje krio.“

„Vi ste okrutni, milostiva gospodjo.“ odvratila grof učenju, dodjoh k Vam, jer bi to bio velik grijeh oti u da Vi toga ne znanedete, da Vam se ne zaluhavam za sve lijepe časove, kojimi ste mi osladili život u Mlecima; kojih ne ću nikad zaboraviti, i koji mi jedino olakšavaju ono nesmielju sudbini, što Vam je Mletaka tjera.“

(Dalje sljedi).

AUGUST ŠENOVA: PRIMA DONNA

Priповijest iz talijanskog života.

(Dalje).

Odsada se je vladala prema grofu prijaznije. Javljala mu je prijazan svoju malenkost, nikakla ga je sama, da joj se približi i to više, neg to strogi obred društveni dozvoljava, zrazila mu je ponešto otkrivati svoje srce, znala je često zgodu udesiti, da je s njime na samu bila.

Tinu je načinom nekako sama nikakla mladičeva, da joj očituje zna, što je odavna žensko ostromitje opazilo po njezinu svjet; bezbrizna je težila za splozavanjem njem, o kojem nije mislila, ali da kakova ljubavna spletka, već čit savez djeću dusa.

Al za čudo! Čim je Julije više odavala mladiću svoju prijazni, tim joj se ovaj ugubo sve više. Kad je bio sa groficiom na samu, kan da mu se dusa zatajila što više. Ne bijaše hladan, nu bojazljiv. Govorio je malo, govorio brzo, pa bi se uklonio čim prije.

Ovo je čudnovato vladanje poticalo groficiu još većma. Od njegova nemirna bude i ona nemirna, da smućena. Sad je

ijelog i nespremnog te sve slabijeg umirućeg neprijatelja.

Ovog puta ne umirne neprijatelj svojom voljom, nego nemogućom ofenzivom, koju je poduzeo i skrasao kod Tannenberga, na Karpatima i obalama Dunajeva umirne gubeći topove i predajući silne množine vojske u naše ruke. Danas se događa obratno: Rusija igra ulogu Napoleona — veli „Reichspost“ — u Njemačku ulogu Rusije iz godine 1812.

Sve što se danas događa u Ruskoj carstvu — nastavlja „Reichspost“ — nije drugo nego silni onog sistema, koji nije davao narodima Rusije dihati, nije im dao škola, jezika, nije im dao nihi da pjevom daju bolnu dušu odnuka!

Oduševljen ključ jednom ruski pjesnik Državin: „O Rusijo, kročni kromom, te je cijeli svijet — tvoji!“ I zaista! Čini se, da si je ovaj rijek zanesenog pjesnika uzeo za izvedenje Nikolaj Nikolajevič, koji je podržavao panslavski planete dotle, dok nije požalovao kroz klupe, koji će domać zagrepsti njega samoga — vele te bečke novine.

Donosimo nekoje izvratke — radi malog prostora — iz bečkih i velikih novin iz „Reichta“, o zasjedanju Dume, čije je djelovanje posljedice nastalog položaja na ruskom ratistu — te će time imati čitatelji jasniji pregled događaja.

„Ostdeutsche Rundschau“:

Sazonov govori . . .

Ruski ministar izvanjih posala Sazonov pokazao se, kao pravi učenik Greya i Poincaréa. Čini se, kao da su tri česna gospodina uglavila istu formulu svojih govora za godišnjicu objava svjetskog rata.

Tako, kako je govorio ministar Grey u Londonu, kako predsjednik Poincaré u Parizu — tako je zborio i jednako žicu govora navio ministar Sazonov u Petrogradu! Pred godinu dana sva su trojica gospode — sasna drukčije govorila. Ona su držali da je „neopodno nuzda u rat“ i da valja već jednom „obračunati sa Njemačkom“ i jer da je „Austro-Ugarska hvala nutarnjim pitanjima zrela, da bude podijeljena među susjedima“.

Čim je pak rat duže potrajao, i čim se ispostavilo, da nije jako pobijediti otkrivanje carske moći — promijenise se i govori u Londonu, Parizu i Petrogradu.

Značanja je i napadna posebna toplina govora, kojom je Sazonov oslobio pristup Italije. Ruski je ministar Sazonov izjavio, da je talijanski ministar Salandra u ličju prvih pet mjeseca vrlo brizljivo pripremao svoj pristup u akciju i na dani znak u nasloj svojih prijatelja se Italija, Engleskoj, Francuskoj i Rusiji . . .

„Reichspost“:

Goremkin i Polivanov.

U preključerašnji sjednici prihvatili rječ nakon predsjednika Rodzjanika ministar Polivanov: „Neprijatelj su sada sabira i proliv Rusije neobično jaka vojska, koje okružuju područje kotara Varšavskog, koji je uvijek bio slaba točka našeg zapadnog međisa. Sred ovih i ovakih prilika možda ćemo napustiti neprijatelja iz ovog područja te se povući na položaje, gdje se naša vojska može spremati na novu ofenzivu. To je svršetak, kojim će biti okončan postupak, što se je pokušao u godini 1912.“

Možda čemo danas prepustiti Varšavu neprijateljima, kako smo u svoje vrijeme ispraznil Moskvu, da si obezbijedimo konačnu pobjedu.

Stanje naše vojske jest povoljno. Mi možemo da izdržimo rat još godine i godine. Pozivamo godiste 1915 pod oružje. Zetva je dobra i izobiljna. S toga čemo iskoristiti sve sposobnosti zemlje na razvoj obrane . . .

Iza njega uze riječ ministar predsjednik Goremkin. On reče: „Budni ovaj dugi i strasni rat iziskuje velike i bezbrojne žrtve i sile, da savladamo neprijatelja, to Vas pozvala viada, da Vam predložim i razložim sve težim položaja.“

Rusija nije bila dovoljno spremna, da savlada neprijatelja, pa valja da se razviju sve narodne sile.

Najvažnije konačno rješenoje poljskog pitanja: buduća je Poljska odlučena proglašenom velikog kneza Nikolaja. Poljski narod zaslužuje neograničeno velopotovanje. Po nalogu kara saopćujem, da se izdajuju zakoni, na kojima će počivati i evasni život poljskoga naroda pod skptom cara. Vlada je tvrdno uvjeren, da će Rusija prije ili kasnije pobijediti. Budimo složni u programu pobjele! . . .

„Abendzeitung“:

Redarska straža.

Skoro kod sviju članova Dume bila je provedena premetanica. Poslanici su svuda i svagda pod paskom. Tavrijska je palača opkoljena redarstvom.

„Dagebladet“:

Kod prvog Duminog zasjedanja izostalo je 111 opozicijskih zastupnika.

„Neue Freie Presse“:

... Iz Dume uputiše se ministri u carsko vijeće, gdje su jednako govorili, kaostu u Dumi. Poljanci poziravise izjavu vlade, što se tiče autonomije Poljske. Carsko je vijeće nakon toga zaključilo dnevni red sa formulom, koja veli, da je carsko vijeće osvjedočeno, da će kolosna, ujedinjena Rusija u jednom djelovanju vlade, Dume i vijeća naći sile, da pogibeljne namjere njenih neprijatelja u ime bojlika naroda — obori . . .

„Vossische Zeitung“ dodaje, da je to preveliko oduševljenje i zasno, koji je vladao u Dumi, odraz teške more, koja ih mori bas sada, kad pojediničke armije naših vojaka neprestano kroče put njihovog konačnog cilja: Varšave! Sto brže lrlr — veli „Vossische Zeitung“ — naše vojske k bedemima varšavskog sklopa — tim postaje izravica u Rusiji veća.

Francuske uljehce.

Sve francuske novine donasaju vijesti o uznamu ruskih četa i ispraznju Varšave, te se tješe time, e to zahtijevaju strategičke potrebe, te da će Rusi započeti iz novih pozicija drugu ofenzivu, koja će im donijeti sjajnu pobjedu. „Matin“ piše:

„Upirali se na izloženoj poziciji pred Varšavom ili tu se braniti, značilo bi ugadjati ciljevima njemačkih i austro-ugarskih vojske, koje hoće da bi opkolile rusku vojsku. Ta je igra svakako bez izgleda pred mudrim vodjom velikim knezom. Njemu je malo stalo da izgubi Varšavu privremeno, samo da mu čitava ostane vojska, koju će tretati za buduće uspješne navale. Ispraznjenje Varšave nije stvar od jučer, već davno proračunama i odlučena. To znači, da će se posljedice biti samo najmanji gubitak. Već pred sedmicama su Rusi uzeli iz grada sve, što bi budi kako mogao neprijatelju upotrebiti. Ako Njemačima i Austrijcima uspije, da midju u Varšavu, to je istu naći posve praznu, i dok budu oni kusaši, da se ovdje utvrde, ruska će vojska dobiti potrebite municije, koja će joj osigurati povratka na prijašnje pozicije.“

Tako se eto tješe francuske novine, koje misle, da će to veća biti ruska pobjeda, čim više milijuna njihovih vojnika bude u ropstvu saveznika i čim veće poraze budu Rusi doživjeli.

Pronejavanja iz izdobjstva u tur-djevuju Novo-Georgievski.

„Kurjer Godzienny“ doznaje iz poudane strane, da su u tvrdjiva Novo-Georgievski kod Varšave otkrila velika pronejavanja. U času, kada je pritisak saveznika na Ivanograd i Varšavu počeo biti uvijek jači, došlo je nenadano iz Petrograda volično povjerenstvo, da pretraži zahtje ziveža, arsenala itd. Ovo je povjerenstvo p-regledalo nenadano i Novo-Georgievski. Kod točnog pregledavanja dokazalo se, da u knjizama sve bilo u redu, ali u skladistima i arsenalima bio je velik nedostatak i pomankanje predmeta. Došlo je na svjetlo, da bi tvrdjiva Novo-Georgievski mogla hraniti posadu samo šest sedmica. Vojnička zapovjedništva u Novo-Georgievski bila su mučno iznenađena ovim otkrićima. Još dok je lamo bilo povjerenstvo iz Petrograda, nastao je najednom u jednom skladistu oganj. Palučica, podčasnik Kasnakov, izjavio je, da je potpalio skladiste na izričiti nalog pukovnika intendance, Uliovića, koji je bio odmah uvoljen i ustrijeljen. Istraga je dokazala, da je Uliovič bio u svezama sa židovskim dobavljačima, koji su odmah bili polvatani i obješeni. Čijela je stvar učinila veliki dojam na vojničke krugove u Varšavi, tim više, što su u stanu Uliovića našli nacrtne tvrdjave, koji su bili spremni za otpremu. Povjerenstvu se predbacuje, da je Uliovič prebrozno odstranilo, posle se kasnije uspostavilo, da je on bio u svezi sa u njemačkom ropstvu nalazećim se barunom Korffom. Vojnički krugovi u Varšavi tvrde, da ima u Varšavi i Novo-Georgievskom još izdajnika iz viših krugova, ali su u mišlosti velikog kneza, to ne će biti pozvani na odgovornost.

Odjek sočanskih bojeva na Apeninu.

(N.) Doberdob i Podgora! Dvije visine strance pred Goricom: te bijahu uz Plavu, Krn i put prema Trstu glavni nisanom Talijana. Talijani nastoje, da zauzmu ovu boju frontu rijeke Soče, dajući prednost ovoj — a ne tirolskoj fronti. Zato i jesu bojevi na Soči i oko te hladne vode žestoki i zapravo strasni — što mi danas i sada pomijti ne možemo, ali čemo mnogo tog saznanj poznije!

Druga bitka, žesča od prve, započeo ranu u zoru dne 18. Julija tujtjavnog topova, svijaj promjera, duž cijele vijugaste Soče-ode i onih preko okolnih vrieti i vrsaka.

Sunce se visoko dizalo i kao za inad padala tapetna kisa sve gušća i strasnija od Krna do Gorice — Doberdoha niz dolinu — pitomou dolinu Soče, do pred vrata Justova grada.

(Prematurac) za naše škole u Puli. Danas smo primili popis onih, koji su doprinjeli u tu svrhu svoj darak. Iznos je sabran među monadčadi, koja služi kod zdravstvenog odjela (Bojna pošta 45). Darovatelji su Jugoslaveni svjku plemena: Salih Čemo 5 K; iz 2 K: Slipečević Šime, Milanković Toso, Šubašić Rašib, Tomasevič Gjorgje, Vlasić Mate iz Novogai kod Poreča, Ermanović Sinajo, Mirkaljevič Sabino, Jaravac Mujo, Bečić Hušo; po 1 K: Križanić Mate iz Ježenja, Vučkvič Vice, Rogič Stipe, Vidović Ivan, Kubat Andrija, kapral Bovan Nikola, Ivatin Ivan, Heldović Jusuf, Ramljak Ante, Nazlić Andrija, Tosović Uroš, Drasković Gavre, Vukoja Ilija, Šipek Ivan, Nikolić Milar, Tadić Sekul, Koprčina Martin, Džozo Smil, Spahić Halli, Selimović Osman, Memić Muharem, Mežbur Ibro, Nezirović Selim, Šehović Jusuf; po 60 h: Šasić Petar, Krtić Tadija, Tvoj Ivan, Matenda Mate; po 50 h: Orlovič Lazo, Dobrić Stojan, Orkin Vinuo; po 40 h: Gusić Ilija, Panjković Bede, Pavlić Josip, Strikić Ivan, Mandac Šime, Prvić Petar, Pavlić Nikola, Pelechat Aleksa, Hrnčak Anton.

Dobrovoljni prinosi.

Naša je uprava primila te će proslijediti svrsi sljedeće prinosne:

Prinosi za hrvatske škole u Puli:

Sabrano među podčasnima i monadčadi Njg. Vel. Broda „Delta“ po gosp. Paun Percić K 26-04

(Darovale: Paun 5 K; Tašovac i Račić po 2 K; Francula 1 K 20 h; po 1 K: Buovac, Rožić, Punoš, Lovrić, Perlić, Buzanić, Čubrić, Kovačević, Katalan; Berović 80 h; po 60 h: Pedišić, Bakija, Stanin i Stoka; po 40 h: Jurica, Basolina, Medoš i Smoljan; Ježina 44 h; po 30 h: Kozulić i Jančić; po 20 h: Kukuljan, Marsanić, Olenik i Trutanić; po 10 h: Jeržog i Marčelja)

Ukupno K 26-04

Prije iskazano . . . 1300-40

Sveukupno K 1320-44

Dopisnica uprave.

Podmiriše preplatu za „Hrvatski List“:

De 31. oktobra: Jerko Cukrov, Božo Semelić, Simun Slipečević, Lousja Jelić, Ivan Štepić, Stjepan Ivčić, Franjo Domjančić, Jerolim Škocija, Šubašić unteroffiziersmesse S. M. S., Radetzky, Števin Deković.

De 31. septembra: Dr. Emanuel Perčić, Anica Radović, Nikola Turato, Ivan Gregorović, Hozalija Ujević.

De 15. septembra: Stjepan Štepić.

De 31. augusta: Sikić Josip, Kraljić Tomo, Cvjetnić Franjo, Segović Tomo, Žužak Viktor, Jerat Petar, Sikić Bartol, Kševnović Franjo, Pezelj Pavao, Vrančan Ivan, Gavrančić Ivan, Pešić Mate, Moderić Josip, Bavečević Krunoslav, Filip Josip, Salaman Ferdinand, Jandričević Ivan, Bata Pavao, Ković Mate, Latković Ivan, Grubišić Ante, Pavlović Šime, Poljakić Ivan, Schneider Ferdinand, Roman Ivan, Šolija Petek, Marija Udović, Ivan Perazić, Ivan Tomasić-Kuratić, Slavka Alilović, Martin Mihovilović, Vladimir Vojta, Ivan Mirkaljević, Franjo Mock, Franjo Uhat, Apollonija Obilad, Ivan Pališanić, Anđelija Lemin, Marko Batavac, Ivan Ruknić, Ivan Dujanić, Josip Škvarc, Petar Basanec, Lučić Števin, Fro Blak, Stjepan Kmetović, Marij Marčić, Ivan Sorić, Stipe Saakvaj, Josip Lubić, Ivan Sokol, Nikola Erkućević, Ivan Berkarić, Antua Katalan, Uanko Berković, M. Koprivica, Juraj Kapitanić, Emil Grego, Sirola Paresić, Ivan Musulin, Ivana Jelić Vladimir Balić, Gospodja Katalinić, Šime Bračević, Julijus Barilović, Josip Durčić, Jerolim Bračić, Ante Jerčić, Mate Bozic, Ivan Jalavić, Šime Urvilini, Josip Caparin, Jura Salimečić, Feko Zentzerović, Antun Kovačević, Julija Pecencarky, Paskral Filip, Ante Anić, Jerolim Gavka, Josip Stuparić, Filip Barbičić, Vinko Ćurin, Matensec Š. M. S. Prizn Eugen*, M. B. L. Škrobo, Matilda Petrak, Simun Runko, Antun Ruknić, Josip Laskić, Željko Ante, Berak Mata, Mohin Ivan, Terzežija Vojka, Ana Juranja, Jakob Mihajlović, Mate Bilija, Mio Jerčić.

De 31. Julija: Josip Puhalj (platio brat Jakov).

Slučajne reklamacije naslovljavati je: Uprava „Hrvatski List“, Pula, Trg Custozia 1.

Razne vijesti.

Razredna luvrija. Vučenje za treći razred obavili će se već 10. i 12. augusta. Dobici iznasaju ukupno 728.600 kruna. Kreditno i eskomplino društvo (Trg Custozia 45) imade jošte nekoliko srećaka na razpolaganje.

Za hrvatske škole u Puli. Neki dan smo objavili prinos 54 K 50 h, koji nam je poslao stražemštar gosp. Šime Slipečević

Mali oglašnik.

Iznajmljuje se odmah soba i kuhinja u ličja Custozia 9. Uplatiti se kod blagajne kavane „Narodni Dom“.

Tko podmiri preplatu bila objavljen u listu, a tko nije objavljen te prima list poštom, neka se sjeti naše uprave i pošalje preplatu.